Lesninger Jomfru Marias gjesting hos Elisabeth (31. mai)

Lesning Sef 3,14–18a

Herren, Israels konge, er hos deg

Bryt ut i jubel, Sions datter, Israel, rop av fryd! Gled deg, Jerusalems datter, og juble av hele ditt hjerte! Herren har fridd deg fra straffedommen og tatt dine fiender bort. Herren, Israels konge, er hos deg, du skal ikke lenger frykte noe ondt.

Den dag skal de si til Jerusalem: Frykt ikke, Sion! La ikke hendene synke! Herren din Gud er hos deg, en helt som har makt til å frelse. Han gleder og fryder seg over deg, tar deg på ny inn i sin kjærlighet. Han jubler over deg med fryd som på en høytidsdag.

Eller:

Lesning Rom 12,9–16b

Vær hjelpsomme mot de trosfeller som trenger det, og legg vinn på å vise gjestfrihet

Brødre, vis en oppriktig kjærlighet, ha avsky for det onde og hold fast ved det gode. Vær hverandre inderlig hengivne som sanne brødre, og akt de andre mer enn dere selv. Slapp aldri av i iveren, men vær brennende i ånden, i Herrens tjeneste. Vær glade i håpet, utholdende i trengsel, stadig vedholdende i bønnen. Vær hjelpsomme mot de trosfeller som trenger det, og legg vinn på å vise gjestfrihet.

Velsign dem som forfølger dere, velsign, og forbann dem ikke!

Gled dere med den glade, sørg med den sørgende.
Legg alle ett og samme sinnelag for dagen. Stil ikke for høyt, men hold dere snarere blant de ringe.

Responsoriesalme Jes 12,2–3. 4bcd. 5–6

Omkved: Stor er Israels Hellige i deres midte.

Se, han er min frelses Gud, jeg er trygg, jeg frykter ikke.
Herren er min sang, min styrke og min frelse.
Med glede skal dere øse av frelsens kilde.

Takk Herren, påkall hans navn,
gjør kjent blant folkene hans gjerninger,
hans store navn.

Lovpris Herren, han har gjort underfulle ting.
Gjør det kjent for hele jorden.
Rop av glede og fryd, alle som bor på Sion.
Stor er Israels Hellige i deres midte.

Halleluja Jf. Luk 1,45

Halleluja.

Salig er du, Maria, som trodde!
For Herrens løfte til deg skal gå i oppfyllelse.

Halleluja.

Evangelium Luk 1,39–56

Hvem er vel jeg, at min Herres mor kommer til meg?

På den tid skyndte Maria seg på vei opp i fjellene, til en by i Judea, hvor Sakarias bodde; der gikk hun inn til Elisabet og hilste henne.

Og da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket fosteret i hennes liv, hun ble fylt med Den Hellige Ånd og utbrøt med høy røst:

«Velsignet er du fremfor alle kvinner, og velsignet er han du bærer i ditt skjød! Men hvem er vel jeg, at min Herres mor kommer til meg? Da lyden av din hilsen nådde mine ører, da hoppet jo barnet i mitt liv av fryd! Og salig er hun som trodde! For Herrens løfte til henne skal gå i oppfyllelse.»

Da sa Maria:

«Min sjel forkynner Herrens storhet, og mitt hjerte jubler i Gud, min Frelser. For han har sett til sin ringe tjenerinne, og fra nå av skal alle slekter prise meg salig. Ja, store ting har Den Mektige gjort mot meg – hellig er hans navn – og hans miskunn mot dem som frykter ham varer fra slekt til slekt.

Storverk har han gjort med sin arm, spredt de hovmodige for alle vinder. De mektige har han støtt ned fra tronen, og opphøyet de ringe. De sultne har han mettet med goder, og sendt tomhendte fra seg de rike.

Han har tatt seg av Israel, sin tjener, tro mot sitt løfte i miskunn: Det som han gav våre fedre, Abraham og hans ætt, for evig tid.»

Så ble Maria hos Elisabet i omtrent tre måneder, og vendte deretter hjem til sitt hus.